

vet gaar mest og værst, og hvad der generer Limfjordskysten mest, er aldeles ubestemt, nemlig den nordlige Del, det kan dog virkelig ikke nytte at sige, at Havet ikke kommer over den nordlige Tange, fordi der er bygget Høfder paa den søndre; den søndre Tange er Havet aldrig gaaet over med den Regelmæssighed og i det Omfang, som det er gaaet over den nordre, der i ca. 20,000 Fods Længde, paa den Tid, da Høfdebygningen begyndte, kun havde en Højde af et Par Fod over daglig Bunde.

Det ærede Medlem mente med sin sædvanlige Elskværdighed over for mig, at jeg var i Modstrid med mig selv ved den Udtalelse, jeg havde fremsat. Men det ærede Medlem maa undskyldes; det skal ikke lykkes ham at faa mange til at tro det. Thi hvad jeg har sagt, er ikke det, som det ærede Medlem vil paadutte mig, at jeg først har rebet ned paa Høfdebygningen og ment, at det var fuldstændig at kaste Pengene bort, og bagefter har sagt, at naar man vilde gøre det, som jeg ønskede, var jeg enig i, at det hele var udmærket. Nej, jeg har kun refereret, hvad andre mere kompetente have fundet, og jeg har sagt, at jeg ikke vilde indlade mig paa at afgøre, om de paagældende have Ret eller ikke, nemlig Ingeniør Fibiger og den sidste Kommission, som egentlig fældede Dødsdommen over det, der er gjort, ved at sige, at hvor der intet er gjort, behøves der ikke at gøres noget, hvorved det indirekte siges, at hvad der er gjort, er lige saa overflødig, som hvad der ikke er gjort. Jeg ved ikke, om de have Ret, men det ved jeg, at naar man vil gøre noget alvorligt for at holde paa, hvad der er bygget, kan det ikke nytte, at man begrænser sig til at gøre det, som her foreslaas: at bygge 4 Stumper Høfder inde i Kanalen; nej, saa maa man nødvendigvis sikre den nordre Tange; saa kunne vi tale om det. Jeg ved ikke, om det er klogt eller ikke, jeg ved ikke, om jeg vil gaa med dertil, da det koster et Par Millioner at sikre den nordre Tange, men det Spørgsmaal ligger jo slet ikke for.

Det ærede Medlem mente ogsaa at kunne godtgøre, at det ikke var af lokale Hensyn, at de 5 Millioner vare anvendte alene paa den sydlige Tange. Ja, det gaar ikke saa lige at godtgøre det. Jeg maa nemlig gøre det ærede Medlem og Tingets øvrige Medlemmer opmærksom paa et Forhold, som man ikke kan se bort fra ved vurderingen af, hvad der kan kaldes lokale Hensyn og hvad ikke. Der er jo dog nemlig en Interesse forbundet med Forbruget af et meget stort Beløb Nar efter Nar i en eneste

bestemt stærkt begrænset Egn. Den rent lokale Interesse, som Thyborøn Sogn med tilgrænsende Byer har haft og fremdeles har, derved, at der aarlig anvendes mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Million af Statens Midler netop i den Egn, at de væsentlig udbetales i denne Egn og til denne Egns Folk, det er dog vistnok en lokal Interesse af den eminenteste Art, og det er en Interesse af en saadan Bestaafenhed, at den spiller maaste ikke saa ganske ringe en Rolle ved Bedømmelsen af, hvor de og de Arbejder helst bør foretages. Det er dog nok saadan, at efter at man i 15—16 Nar har haft denne rige Guldstrom fra Statskassen til Harbøre, ser man ikke nu med Glæde paa, at Strømmen maaste i en nær Fremtid vil standse. Det kan gerne være — jeg ved det ikke — at den lokale Interesse, som her er Tale om, har vidst at gøre sig gældende paa en eller anden Maade; man ved jo, at der staar dygtige Kræfter bag ved den.

Det ærede Medlem vilde slet ikke tillægge Ingeniør Fibigers Ord nogen Vægt. Det forbavser mig, jeg troede ikke, hans Vidnesbyrd kunde sejes bort med et Par Ord. Han er dog den Mand, som gik i Spidsen for Høfdebygningen fra den Dag, den begyndte, og har fulgt den uafbrudt, indtil nu, og jeg ser ikke rettere, end at hans Ord maa staa til Troende.

Det ærede Medlem forbavsedes noget, ikke saa lidt endda, over, at jeg kunde modsætte mig dette Forslag, uagtet jeg ved Finanslovens anden Behandling havde bebrejdet Finansudvalget, at det slet ikke havde gjort noget for Fisterne. Det ærede Medlem var saa venlig ogsaa der at ville finde en Modsigelse. Nej, det ærede Medlem maa have mig undskyldt, der skal meget større Kunst, end det ærede Medlem er i Besiddelse af, til at faa Sammenhæng mellem disse to Ting, mellem det Forslag, her foreligger, og saa at gøre noget for Fisterne. Jeg kan ikke erkende, at der er den allerfjerneste Sammenhæng. Jeg ved godt, at der med Tiden kan komme noget, der ligner Sammenhæng, dog ikke mellem Høfderne og Interessen for Fisterne — der kan ingen Sammenhæng komme — men der kan komme en vis Sammenhæng mellem Bestræbelserne for at holde Arbejderne gaende paa Sjællands Bestkyst ved nu at bygge for en halv Million ny Høfder og Bestræbelsen for at faa bygget en Havn inden for Thyborøn Kanal ved Syd-siden, i Særdeleshed, hvis denne Havn, som den højtærede Minister nævnedes i Gaar, vilde koste en 3—4 Mill. Kr., hvad der vilde give Arbejde igen nogle Nar. Jeg havde i øvrigt tænkt mig, at 50,000 eller 100,000